

Dr Ted Hildebrandt, ST Historia, lit. i teologia, Wykład 25

© 2020, Dr Ted Hildebrandt

To jest dr Ted Hildebrandt z jego wykładu nr 25 z historii, literatury i teologii Starego Testamentu: Grzech Dawida z Batszebą i przejście do Salomona.

Kilka rzeczy, zanim zaczniemy. Dodam tylko, że sprawdzian dla tej klasy odbywa się w poniedziałek w godzinach 9:00-11:00. Czy to jest poprawne? Czy ktoś może to potwierdzić? Poniedziałek 9:00-11:00 tutaj. Myślę, że to słuszne. Zatem w poniedziałek w godzinach 9:00–11:00 jesteśmy tutaj na naszym egzaminie końcowym.

Jest jeszcze kilka innych rzeczy. Na sesje przeglądowne, Grace ma zarezerwowany ten pokój na piątkowy wieczór w godzinach 6:00-8:00. Będzie tu przeprowadzać sesję przeglądowną. We wtorek wieczorem na nic ci to nie pomoże. Zatem w piątkowy wieczór i wtorek wieczorem, tutaj od 6:00 do 8:00 wieczorem, ma zarezerwowany pokój na sesję przeglądowną.

Źle się czuję z tym czymś w gardle i kaszlałem przez pół nocy. Więc cieszę się, że nie siedzę tam, gdzie ty, bo bym zasnął. Kiedy uczysz, trudno jest zasnąć. Ale kiedy zachoruję, też się denerwuję. Więc prawdopodobnie będę trochę bardziej zrzędlivy niż zwykle. Ale zdaję sobie też sprawę, że jestem zrzędlivy. Zdaję sobie więc sprawę, że jest to koncepcja Nowego Testamentu, ale nazywa się ją koncepcją łaski. Chciałbym go tutaj trochę przedstawić. Część z Was opuściła zajęcia, wstydźcie się, we wtorek przed Świętem Dziękczynienia, a nadal nie zrobiliście makijażu, który jest spóźniony o tydzień. Masz tydzień na napisanie quizów. Jutro będę w swoim biurze od 9:00 do 14:00. Jeśli nie wzięłaś udziału w wtorkowym quizie po haniebnym opuszczeniu go przed Świętem Dziękczynienia, możesz przyjść i rozwiązać quiz. Jutro to absolutnie to. To jest po prostu specjalna oferta. Czy to ma sens dla każdego? Jeśli więc tego nie wzięłaś, przemyśl to. Potem to już koniec. Jestem na końcu drogi. Zwracam to innym osobom, które to zabrały.

A teraz jeszcze jedna sprawa, dotycząca transkrypcji, które niektórzy z Was zrobili za dodatkowe punkty. Termin miał nastąpić we wtorek, w zeszłym tygodniu; termin był 1 grudnia. Jeśli już to zrobiłaś, to już koniec. Ale jeśli nic nie zrobiłaś i zdajesz

sobie sprawę, że masz kłopoty na tym kursie i chcesz zdobyć dodatkowe punkty, kilku osobom udało się mnie uratować. Jeśli ktoś jest zainteresowany, mam około dziesięciu takich transkrypcji. Jeśli już to zrobiłeś, to koniec. Jeśli tak miałeś i tego nie zrobiłeś, nie chcę z tobą znowu zadzierać. Ale jeśli jeszcze tego nie próbowałeś, a chciałbyś spróbować, istnieje około dziesięciu takich transkrypcji. Wyślij mi e-mail, a postaram się to dla Ciebie skonfigurować. To właśnie nazywają *charis*, co oznacza „łaska”. Więc to tam jesteśmy na kursie. Makijaż jest w środę.

Inna sprawa, że po raz pierwszy od długiego czasu sprzątnąłem biurko i mam tutaj mnóstwo quizów. Ludzie przesyłali swoje quizy bez nazwisk. Nie mam pojęcia, kim są ci ludzie. Jeśli przejdiesz do Blackboard, na Blackboard zostaną wyświetlone Twoje oceny. Byliście w Blackboard. Nie są one tam ważone, ale są wymienione. Jeśli okaże się, że wziąłeś udział w quizie, wiesz, że go zrobiłeś, być może nie wpisałeś w nim swojego imienia i nazwiska. Mam tu więc quizy, które nie mają nazw. A jeśli uznasz, że tak jest, przyjdź do mnie i spróbujemy dowiedzieć się, który z nich jest Twój. Myślę, że to wszystko, co muszę powiedzieć. Jakies pytania na ten temat?

W czwartek mamy quiz, a w poniedziałek egzamin końcowy. Finał nie będzie wyczerpujący i w piątek rano udostępnię wam przewodnik po nauce. Będę prowadzić zajęcia w czwartek późnym popołudniem, a w czwartek wieczorem przygotuję podręcznik do nauki. W piątek rano wyślę Ci e-mailem podręcznik do nauki, abyś miał go na weekend. Zatem podręcznik do studiowania ukaże się w piątek rano z samego rana. Egzamin będzie obejmował okres od ostatniego egzaminu do chwili obecnej lub do czwartku. Egzamin odbywa się w poniedziałek w godzinach 9.00-11.00.

Zacznijmy od słowa modlitwy i zacznijmy: *Ojcze, dziękujemy Ci za ten dzień. Dziękujemy Ci, że włożyłeś rzeczy w nasze życie, abyśmy zdali sobie sprawę, że jesteśmy tylko prochem. Że życie przemija, chorujemy i wszystko dzieje się tak łatwo. W pewnym sensie jesteśmy tacy słabi. Ojcze, dziękujemy Ci za Twoje Słowo. Dziękujemy Ci za Dawida, który był osobą według Twojego serca. Modlimy się, abyś pomógł nam uczyć się od Dawida i jego syna Salomona, którym dałeś dar mądrości. Obyśmy mieli mądrość także na tę chwilę semestru, Ojcze, kiedy na wszystkich wywierana jest presja. Modlimy*

się, abys pomógł tym ludziom pilnie się uczyć i wiele nauczyć, i aby nawet ich studia były dla Ciebie aktem uwielbienia. Zdając sobie sprawę, że daleś nam umysły, abyśmy mogli zgłębiać wszystkie te różne dyscypliny, które stworzyłeś i widzieć Twoje dzieło w sztuce, historii i muzyce, a także nauce, socjologii i psychologii. A teraz mamy wielki przywilej czytać Twoje Słowo. Modlimy się, abys pomógł nam to dzisiaj zrozumieć, w imię Chrystusa, Amen.

Recenzja Grzechu Dawida z Batszebą

Wrócimy do Davida. Ostatnim razem rozmawialiśmy o Dawidzie i Batszebie. Rozmawialiśmy o grzechu Dawida z Batszebą, prawda? Kiedy królowie wyruszyli na wojnę tutaj, w Jordanii. Joab i chłopcy walczą, podczas gdy Dawid jest tutaj, w Jerozolimie. Ma romans z Batszebą. Wzywa Uriasza Hetytę z powrotem. Rozmawialiśmy o procesie kuszenia i o tym, jak często faceci mają problemy z oczami, a także o problemie z „drugim spojrzeniem” i zamiarem oraz działaniem opartym na pragnieniu. Potem słyszałem, jak ludzie głosili ten fragment i obwiniali za to Batszebę. Nie sądzę, że Batszeba jest naprawdę winna, winę ponosi tutaj Dawid. Ale to normalna rzecz i w pewnym sensie mi się to podoba, gdy facet wpada w kłopoty, zawsze zrzuca winę na kobietę. To dobra metoda – w moim domu nie działa, ale niektórzy próbują to zastosować.

Uriasz, jak się okazuje, jest osobą prawą. Uriasz wraca z wojny w Transjordani, gdzie walczy od kilku miesięcy, i nie wraca i nie śpi z żoną, mimo że Dawid próbuje to zaaranżować, aby ukryć ciążę. Zatem Uriasz jest uczciwy. Powodem, dla którego Uriasz nie idzie do swojej żony, jest to, że Arka Boża toczy bitwę, a Uriasz mówi: „Jak mogę spać z moją żoną, podczas gdy Arka Boża stoi w bitwie w namiocie”. Następnie Dawid go upija, ale nawet pijany Uriasz nie podchodzi do niej.

Prorok Natan przedstawia Dawidowi pewną historię

Natan opowiada przypowieść o gościu z małą owieczką i o gościu z setkami owiec oraz o tym, jak facet z setkami owiec zabiera innemu człowiekowi jedną owcę, którą miał. Natan karci Dawida. Natan jest prorokiem – prorok upomina króla. Prorok trzyma króla w ryzach. Wtedy zwykle dzieje się tak, że prorok udaje się do króla i mówi

„pokutujcie”. Co zatem zwykle robi król? Król bije proroka . Dlatego prorocy są często bici. Królowie mają o wiele większą władzę niż prorocy. Prorok głosi słowo Boże.

Kolejna rola, której nie rozwinąłem ostatnim razem. Czy pamiętacie, jak Bóg dał swoje słowo w przymierzu, w tym traktacie, w tej przysiędze pomiędzy Bogiem a ludem z góry Synaj? Prorok jest trochę jak prokurator, który idzie do króla i mówi: „Królu, zgrzeszyłeś, złamałeś przymierze z Bogiem”. Prorocy są więc jak prokuratorzy, którzy prześladują na podstawie przymierza Bożego i przychodzą do króla. Stanowią kontrolę i równowagę, prawie tak jak w Ameryce, jak powinniśmy mieć kontrolę i równowagę pomiędzy Kongresem, władzą wykonawczą i władzą sądowniczą. Jest to system kontroli i równowagi pomiędzy królem a prorokami.

Odpowiedź Dawida: pokuta

Więc Nathan idzie do Davida, opowiada mu historię o małej owieczce, David jest naprawdę zdenerwowany, Nathan mówi: „Dawidzie, to ty jesteś tym człowiekiem. Zabrałeś temu facetowi jedyną małą żonę, którą kochał. David, ile masz teraz żon? Wziąłeś jedyną żonę Uriasza. David, jesteś właściwym człowiekiem.” Nathan to dobry facet. Dawid nie bije Natana, Dawid żałuje. Chcemy przez to przejść.

Pozwólcie, że przeczytam tę historię: „Wtedy Natan powiedział do Dawida: «Dawidzie, ty jesteś tym człowiekiem. Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Namaściłem cię na króla nad Izraelem, wybawiłem cię z ręki Saula. Oddałem ci dom twojego pana i żony twojego pana w twoje ramiona. Dałem ci dom Izraela i Judy. Gdyby to wszystko było za mało, dałbym ci więcej.” Bóg po prostu mówi Dawidowi o wszystkich dobrodziejstwach. Następnie mówi w wersecie 10: „Dlatego miecz nigdy nie odejdzie od twojego domu, ponieważ mną gardziłeś i wziąłeś żonę Uriasza Chetyty za swoją”. I wtedy Bóg mówi: „Z twojego domu sprowadzę na ciebie nieszczęście. Na waszych oczach wezmę wasze żony i oddam je bliskiej wam osobie”. Zabiorę wasze żony i oddam je innemu. Będzie więc dokładnie tak, jak Dawid wziął żonę Uriasza. Kto by teraz wziął żony Dawida i otwarcie je gwałcił? To Absalom, syn Dawida, który zamierza zgwałcić swoje własne konkubiny na oczach wszystkich. W ten sposób Dawid zostanie zawstydzony przez swego syna Absaloma. Co się potem dzieje? „Zrobiliście to w tajemnicy, ale ja zrobię to

w biały dzień przed Izraelem. Wtedy Dawid powiedział do Natana: «Zgrzeszyłem przeciwko Panu»”. Dawid żałuje. Zdaje sobie sprawę, że zgrzeszył. Nie złości się, przyznaje: „Zgrzeszyłem przeciwko Panu”. „Natan odpowiedział: «Pan zabrał twój grzech. Nie umrzesz. Ale ponieważ w ten sposób naraziłeś wrogów Pana na całkowitą pogardę, syn, który ci się urodził, umrze”. Zatem teraz Dawid wie, że syn, który się urodzi, umrze.

Jak to wpływa na niego jako ojca? Zaczyna pościć i modlić się. Wie, że Bóg już mu powiedział, że dziecko umrze, a mimo to się modli. Czy można modlić się wbrew woli Bożej? Dawid już wie, że wolą Boga jest zabranie dziecka, ale mimo to Dawid modli się przeciwko temu. Ma nadzieję, że Bóg okaże mu miłosierdzie i zmieni jego zdanie. Widzieliśmy, jak Bóg był miłosierny w kilku przykładach w Piśmie Świętym. Dawid modli się więc o to miłosierdzie: „Dawid błagał Boga za dzieckiem, pościł i nocował w swoim domu, leżąc na ziemi. Stanęli przy nim starsi domu, aby go podnieść z ziemi, lecz on odmówił i nie chciał z nimi jeść”. Zatem Dawid pości i nie będzie jadł nic. Jest naprawdę bardzo zdenerwowany. „Siódmego dnia dziecko zmarło. Słudzy Dawida bali się mu powiedzieć, że dziecko nie żyje. [Dlaczego słudzy bali się powiedzieć Dawidowi, że dziecko nie żyje] Gdy dziecko jeszcze żyło, rozmawialiśmy z Dawidem, ale on nas nie słuchał, jak możemy mu powiedzieć, że dziecko nie żyje, bo może zrobić coś desperackiego”. Dziecko Dawida umiera z powodu grzechu Dawida. Możliwe, że myślą, że David może się zabić. Może zrobić coś głupiego, bo jest bardzo zdenerwowany. „Dawid zauważył, że jego słudzy szeptali między sobą, i zdał sobie sprawę, że dziecko nie żyje. – Czy dziecko nie żyje? zapytał: „Tak”, odpowiedzieli: „nie żyje”.

Teraz spójrzcie na reakcję Davida, to naprawdę interesujące: „Tak, odpowiedzieli, on nie żyje. Następnie Dawid wstał z ziemi, wyprał swoje szaty, nałożył balsam i przebrał się, wszedł do domu Pańskiego i oddał pokłon, po czym poszedł do swojego domu. Na jego prośbę podali mu jedzenie i jadł.” Teraz wszyscy jego słudzy wpadają w panikę i mówią: „Zaczekaj, mówiliśmy ci, że dzieciak nie żyje”. Kiedy David dowiaduje się, że dziecko nie żyje, wstaje, bierze prysznic i je. Co to za proces żałoby? „Zapytali go

więc jego słudzy: «Dlaczego tak postępujesz ? Pościliście i płakaliście, gdy dziecko żyło, a teraz, gdy dziecko zmarło, wstajecie i jecie?» Odpowiedział: „Dopóki dziecko żyło , pościłem i płakałem, myślałem, kto wie, może Pan zlituje się nade mną i pozwoli dziecku żyć. Ale teraz on nie żyje, dlaczego mam pościć? Czy mogę go sprowadzić z powrotem?” Następnie Dawid stwierdza: „Pójdę do niego , ale on nie wróci do mnie. I Dawid pocieszył swoją żonę Batszebę, a potem urodził im się kolejny syn, a swoją drogą, jak miał na imię ich następny syn? *Szlomo* (Salomona).

Etapy pokuty

Chcę więc omówić etapy pokuty. Chcę użyć Psalmu 51, ponieważ jest to historia pokuty Dawida. Tak więc Dawid faktycznie zapisuje swoją reakcję na to wydarzenie z Batszebą w Psalmie 51. To piękny Psalm, który rozpoznać w niektórych z tych wersetów. Najpierw przygotuję scenę. Czy ktoś kiedyś powiedział, że jest ci przykro? Czy kiedykolwiek ktoś Cię skrzywdził, a potem przeprosił? Czy są różne sposoby powiedzenia „przepraszam”?

Spróbuj tego. Wczoraj wieczorem droczyłem się z moją żoną, a ona stawała się coraz bardziej zła i pomyślałem, że to zabawne, że tak bardzo się denerwuje z powodu tak drobnej rzeczy. Więc nie ustawałem, a ona stawała się coraz bardziej wściekła. Pomyślałem, że to całkowicie absurdalne, ale potem zdałem sobie sprawę, że naprawdę ją rozzłościłem. Więc powiedziałem, żeby przeprosić: „Annette, muszę przeprosić. Przykro mi, że tak się czujesz.” Pytanie: co to za przeprosiny? Czy to przeprosiny za to, co zrobiłeś? Czy to są najgorsze przeprosiny wszechczasów? Zrzucasz na nią winę za przesadną reakcję. „Przykro mi, że tak się czujesz”. To naprawdę głupie. To wcale nie są przeprosiny, a właściwie czy to obraza? "Przykro mi, że tak czujesz." To jakby powiedzieć: „To ty przesadziłeś, wyluzuj się!” Widziałem, jak ludzie tak przepraszali i było to fałszywe.

Pierwszą rzeczą, którą należy zrobić, to przyznać, że „zrobiłem to i było to złe”. Nie powinienem był jej namawiać wczoraj wieczorem do tego stopnia, że się zdenerwowała. To było złe. Pierwszą rzeczą, którą musisz przyznać, było: „Zrobiłem to i było złe”. To przyznanie się do błędu.

Czy niektórym ludziom trudno jest przyznać się do błędu? Pierwszym etapem pokuty jest uświadomienie sobie, że to, co zrobiłem, było niewłaściwe. Dawid tak mówi: „Zmiłuj się nade mną, Boże, według niezachwianej miłości Twojej, według wielkiego miłosierdzia swego, zmaż moje przestępstwo, zmyj całą moją nieprawość, oczyść mnie od moich grzechów, bo znam moje przestępstwa, mój grzech jest zawsze przede mną. Przeciwno tobie i tylko tobie zgrzeszyłem i uczyniłem to, co jest złe w twoich oczach. Abyście mogli wykazać słusność, gdy przemawiacie. Z pewnością byłem grzeszny od urodzenia”. Potem mówi dalej i tu zaczyna być pięknie: „Oczyść mnie hizopem, a będę czysty. Obmyj mnie, a będę bielszy niż śnieg. Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha niezachwianego. Nie odrzucaj mnie od siebie i nie odbieraj mi swojego Ducha Świętego”.

Teraz, kiedy mówi: „Boże, proszę, nie odbieraj mi swojego Ducha Świętego”, co prawdopodobnie chodziło mu po głowie? Czy widzieliśmy Ducha Świętego zabranego innemu królowi? Duch Boży zstąpił z Saula i zstąpił na Dawida. Zatem Dawid mówi: „Wiem, że schrzaniłem, ale nie odbieraj mi Ducha Świętego, jak to zrobiłeś z Saulem”. Zatem „zrobiłem to i było źle”.

Drugi poziom pokuty to: „Zrobiłem to i cię to zraniło”. To etap, w którym osoba zdaje sobie sprawę, że to, co zrobiła, tak naprawdę zraniło drugą osobę. Żyjemy w bardzo narcystycznym społeczeństwie, które koncentruje się na „ja” i „mnie”. To oznacza, że musisz wyjść z siebie i ze współczuciem uświadomić sobie szkody, jakie wyrządziłeś innej osobie. Znam parę, która jest o krok od rozwodu. Ten facet idzie do swojej żony, którą kocha, i mówi jej: „Kocham cię”. Po tym wszystkim, co mu zrobiła, on mówi: „Nadal cię kocham. Kocham cię i chcę ci powiedzieć, że wybaczę ci wszystko, co zrobiłeś. Po prostu cię kocham. Spojrzała na niego i powiedziała (są małżeństwem od pięciu lat) „Nie kocham cię i właściwie nie jestem pewien, czy kiedykolwiek cię kochałem”. Pytanie: co to robi z tym facetem? Innymi słowy, chodzi o nią i jej szczęście. Czy zdawała sobie sprawę, co mu właśnie zrobiła? Problem w tym, że nie może wyjść poza siebie. Więc po prostu wbiła mu nóż, a mimo to jest tak, jakby nic się nigdy nie wydarzyło, bo nie miała żadnych uczuć poza sobą, bo jest tak centralnie skupiona na

sobie. To się nazywa narcyzm, możesz czuć tylko po sobie. W małżeństwie musisz być w stanie poczuć, co się dzieje z drugą osobą, musisz postawić się na jej miejscu i powiedzieć: „Naprawdę bardzo mi przykro, że cię tak skrzywdziłem”. A tak przy okazji, załóżmy, że coś powiedziałaś jak „Przed wszystkim nigdy cię nie kochałem”, co powinieneś zrobić potem? Czy teraz potrzebne są przeprosiny? – Naprawdę nie chciałem cię tak skrzywdzić. Przepraszam. To, co powiedziałem, było naprawdę niegodziwe”.

Zatem przede wszystkim powiedz „Zrobiłem to, to było złe”, przyznając się do tego, co zrobiłeś, a następnie „Zrobiłem to i to cię zraniło”, zdając sobie sprawę z krzywdy wyrządzonej drugiej osobie. Ale na tym David się nie kończy. Dawid mówi: „Byłem grzeszny od urodzenia”. Innymi słowy, David mówi, że nie jest to coś, co po prostu zamierzam zmienić, nie jest to stwierdzenie: „Och, zrobiłem coś złego, ale nie zrobię tego więcej”. Teraz David mówi: „Nie, to nie ja to zrobiłem, to ja. Cała moja istota jest zepsuta. To nie tylko to, co zrobiłem, to ja, będący rdzeniem mojej istoty. Byłem grzeszny od chwili moich narodzin. To „Ja, całe Ja”. Innymi słowy, ten pojedynczy akt, zabicie Uriasza i porwanie Batszeby, nie jest po prostu dokonany oddzielnym czynem. To odzwierciedla to, kim jestem, do głębi mojej istoty, jestem grzesznikiem do głębi. „Ja całkowicie ja”. To wtedy człowiek zdaje sobie sprawę, jak grzech tkwi w sercu jego istoty.

Ostatni etap, któremu chcę się przyjrzeć, to krótka wypowiedź Dawida w Psalmie 51, wersecie 4: „Znam moje przestępstwo i mój grzech jest zawsze przede mną”. Następnie David formułuje takie stwierdzenie i pytanie: czy to stwierdzenie jest zawsze prawdziwe? Dawid mówi: „Przeciw tobie i tylko tobie zgrzeszyłem” (mówi do Boga) „i uczyniłem to, co jest złe w twoich oczach”. Czy to stwierdzenie jest prawdziwe. „Przeciwko Tobie, Boże, i tylko Tobie zgrzeszyłem”. Czy to prawda? Nie sądzę, że to prawda. Nie twierdzę, że w Biblii jest błąd. To jest poezja. Czy w poezji masz hiperbolę? Co to jest hiperbola? To przesada, jeśli chodzi o nacisk, przesada. Czy w poezji skupiasz się na jednej rzeczy na raz i używasz różnego rodzaju metafor. W poezji skupiasz się na tej jednej rzeczy. Myślę, że Dawid skupia się tutaj na swojej relacji z Bogiem. Jest tak skupiony na Bogu, że wszystkie inne rzeczy odchodzą w niepamięć. Czy Dawid

zgrzeszył przeciwko Uriaszowi? Zabił Uriasza! Czy zgrzeszył przeciwko Batszebie, porywając Batszebę? Zgrzeszył przeciwko Batszebie. Ale teraz skupia się na Bogu, a kiedy widzi Boga, wszystko inne blednie, więc mówi: „Przeciwko tobie i tylko tobie zgrzeszyłem”. Myślę, że to wyrażenie poetyckie. Nie sądzę, że zaprzecza, że to, co zrobił, skrzywdziło Batszebę, widzimy, że dziecko umiera, a Uriasz nie żyje. Nie sądzę, że to bagatelizuje, ale skupia się na swojej relacji z Bogiem. To wyrażenie poetyckie. To hiperbola, która nie ma pokazać, że bagatelizuje to, co zrobił Uriaszowi. Na tym etapie człowiek zdaje sobie sprawę, że jego grzech wpływa na jego relację z Bogiem. Są więc różne etapy pokuty.

Podam tego przykład. Dawno, dawno temu przeprowadziliśmy się do kościoła liczącego około trzystu, czterystu osób. Jednym z moich byłych uczniów, któremu uczyłem Księgi Psalmów w kontekście seminarium/uczelni, był pastor tego kościoła. Miał cudowną żonę z pięciorgiem dzieci, prawdopodobnie wszystkich poniżej dziesiątego roku życia, i cudowną żonę. Chodziliśmy do kościoła i on głosił. Był dobrym kaznodzieją, więc co tydzień chodziliśmy i słuchaliśmy jego kazań. Któregoś tygodnia przyłapali go na romansie z sekretarzem kościoła. To jest problem. Następnie wstał przed kościołem i ze łzami w oczach przyznał się do tego, co zrobił, i pokutował przed kościołem. Swoją drogą, czy łzy zawsze oznaczają skruchę? Nie. Widziałem jednego z moich najlepszych przyjaciół we łzach i nie była to skrucha. Uważaj, łzy mogą być zwodnicze. Teraz myślę, że w tym przypadku było to uzasadnione, został złapany, wyznał swój grzech przed kościołem, zapłakał, a kościół go objął. Jakies dwa tygodnie później powiedział: „W porządku, to już koniec, nie będę tego więcej robić, chciałbym wstać i znowu zacząć głosić”. Co myślisz?

Są różne poziomy pokuty. Żałował, że dał się złapać, ale czy kiedy mówimy o pokucie, musi na nowo nawiązać kontakt z żoną? Czy sytuacja zostanie przywrócona w ciągu dwóch tygodni? Zaufaj, ile czasu zajmuje ci złamanie zaufania? W mgnieniu oka. Ile czasu zajmuje Ci odbudowanie zaufania? Długi *czas*. Pytanie: czy on ma mnóstwo spraw, o których musi porozmawiać ze swoimi dziećmi i żoną? Kościół zdał sobie sprawę, że ten facet nie ma pojęcia, co zrobił. Po dwóch tygodniach wstać i głosić?

Kościół był dobry, pracował z nim przez około rok lub dwa. Myślę, że później zajął się ubezpieczeniem na życie, sprzedażą samochodów lub czymś podobnym. Tak czy inaczej, najpierw musiał odzyskać relacje z żoną, a to wymaga czasu.

Poczułem się osobiście zraniony, ponieważ nauczyłem go fragmentu o Dawidzie i Batszebie! To tak, ja tego uczyłem, dlaczego ty się tego nie nauczyłeś? Jestem więc gotowy go osądzić. Pytanie: czy w ten sposób z nim wyszłam? Odpowiedź brzmi nie. Teraz pokażę Ci zasadę „jednego kroku”. Tutaj z przodu sprawdza się naprawdę dobrze. Jeśli znajdę się tutaj na krawędzi, jeśli przesunę się choćby o pół cala, mogę spaść na głowę, bo jest tu stopień. Wystarczy mniej niż pół cala i jestem na dole. Stosuję zasadę jednego kroku, która mówi: „tylko za łaską Bożą idę”. Nie jestem w stanie powiedzieć: „Hej, stary, popełniłeś grzech przed Bogiem, spójrz na tych wszystkich ludzi, którzy teraz są pomieszani”. Nie jestem osobą, która powinna wytykać mnie palcem, bo coś takiego mogło mi się przytrafić: „tam, jeśli nie za łaską Bożą, idę”. Jeden krok i upadam na twarz. Chcę więc powiedzieć, że kiedy spotkasz ludzi, którzy okazują skruchę, bądź ostrożny w osądzaniu. Jezus powiedział to najlepiej: „Kto jest doskonały, rzuć pierwszy kamień”. Czy wspólnota chrześcijańska ze wszystkich wspólnot powinna okazywać największe współczucie, gdy ktoś popadł w grzech? A tak przy okazji, czy to oznacza, że usprawiedliwiamy grzech? Nie. Trzeba było z nim długo pracować, zanim odbudował relacje z żoną i dziećmi. Mówię tylko, żeby zachować ostrożność w tych obszarach.

Zatem Dawid daje nam wspaniały przykład pokuty. Moc oczyszczenia: „Oczyść mnie hizopem, a będę czysty”. Czy kiedykolwiek zgrzeszyłeś i odczułeś jego nieczystość? „Oczyść mnie hizopem, a będę czysty, obmyj mnie, a stanę się bielszy niż śnieg”. Piękne przejścia. „Stwórz we mnie serce czyste, Boże”. Wspaniałe wypowiedzi, śpiewasz te pieśni w kościele do dziś. „I odnow we mnie ducha niezłomności”.

Czy Bóg może posłużyć się osobą, która dopuściła się niemoralności? Czy Bóg może posłużyć się osobą taką jak Dawid, która zamordowała? Myślę, że odpowiedź brzmi: tak. Dawid pisze ten Psalm. Czy pisze go przed czy po romansie z Batszebą? Dawid pisze Pismo Święte, Psalm 51, właściwie jeden ze swoich najlepszych psalmów, po grzechu z Batszebą. Jest złamanym człowiekiem i modli się o Boże przebaczenie.

Pracowałem w więzieniu o zaostrowym rygorze i szczerze mówiąc, wielu facetów, których znam, to mordercy. Właśnie dzisiaj myślałam o Chrisie. Musiał spędzić w więzieniu 25, 30 lat. Zamordował kogoś, gdy miał 19 lat . Wyszedł już z więzienia, w cudowny sposób wykonuje dzieło Boże. Czy Bóg może użyć osoby, która jest mordercą? Ten człowiek spędził w więzieniu 25 lat, a teraz jest starszym facetem i pomaga dzieciom. Widziałem, jak to się zdarzało wielokrotnie. Jednym z chłopaków, którego najbardziej podziwiam, był Allen Naskew . Wszyscy w Gary Indiana znali tego gościa. Jakkolwiek to nazwać, sprzedawał to i wziął narkotyki. Był w więzieniu. Jednym z najbardziej pobożnych ludzi, jakich spotkałem w życiu, był diler. Wstawał o 5 rano i siedział przy sedesie. Nie chcę wdawać się w szczegóły w więzieniu. Klęczy, a inni myśleli, że coś wacha, wyśmiewali go, ale on się modlił. Mówię tylko: bądź ostrożny, Bóg może użyć ludzi nawet po poważnych, poważnych grzechach. Wydaje się, że sprawia mu przyjemność posługiwanie się skruszonymi lub złamanymi.

Mówię to, ponieważ niektórzy z was w ciągu swojego życia zrobią różne rzeczy i poczują, że nie ma już dla nich ratunku i że Bóg nie może się teraz wami posłużyć z powodu tego, co zrobiliście. To nieprawda. Bóg używa potłuczonych naczyń. Bóg jest w procesie odkupienia. Bierze zepsute rzeczy i je naprawia! I to my.

Czy dzieci idą do nieba?

Powrót do Davida: Czy dzieci idą do nieba? To pytanie pojawia się w 2 Księdze Samuela, 12 rozdziale. Po siedmiu dniach dziecko umiera. Czy dzieci idą do nieba? Rozdział 12, werset 23: „Ale teraz, gdy on nie żyje, dlaczego mam pościć, czy mogę go ponownie sprowadzić? Pójdę do niego, ale on do mnie nie wróci”. Czy to oznacza, że po śmierci dziecka Dawid umrze? Pytanie brzmi: co Biblia mówi o umierających niemowlętach? Czy jest gdzieś w Biblii napisane, że dzieci idą do nieba? Nigdzie w Biblii nie jest napisane, co dzieje się z dziećmi. Nie ma tego w Piśmie Świętym. Pytanie: czy w czasach Dawida było to naprawdę ważne pytanie? Czy stracili wtedy dużo dzieci ?

Czy tracimy teraz dużo dzieci? Kiedyś miałam trójkę dzieci. Moja żona zaszła w ciążę z czwartym dzieckiem. Nie byliśmy gotowi finansowo ani emocjonalnie, ponieważ mieliśmy trójkę małych dzieci i nie wiedzieliśmy, czy sobie z tym poradzimy. Próba

wstania zajęła nam kilka tygodni, bo kiedy powiedzieliśmy innym dzieciom, że chcemy być naprawdę napaleni. W końcu się zgodziliśmy i byliśmy gotowi powiedzieć dzieciom, że będą mieli braciszka lub siostrzyczkę, i wszyscy się z tym zgadzamy i to jest dobre. Wszedłem do łazienki i wyglądało to jak slasher. Krew była wszędzie. Moja żona miała na sobie białą suknię, całkowicie czerwoną. Podniosłem ją. Pobiełem do samochodu. Chyba nigdy w życiu nie jechałem tak szybko, po prostu wcisnąłem pedał gazu i byliśmy w szpitalu. To było naprawdę straszne, była blada jak duch. Trafiam do szpitala, też jestem ubezpieczony, siedzę na izbie przyjęć i nagle z głośnika słyszę „niestabilne parametry życiowe”. Wziąłem łacinę, więc wiedziałem, że „witalny” oznacza „życie!” „Oznaczenia życiowe niestabilne” oznaczają, święta krowo – czy ona umrze? Nie wiedziałem, że ktoś może stracić tyle krwi w tak krótkim czasie. Co się stało. Bóg ją oszczędził i wpompowali w nią całą masę krwi, ale krótko mówiąc. Mówię o tym, czy naprawdę ważne jest dla mnie wiedzieć, co dzieje się z niemowlętami? Często myślałem, że kiedy dostanę się do nieba, podejdzie jakiś dzieciak i powie: „Hej, staruszkule! Czekałem na ciebie, co zajęło ci tak długo?” Co się dzieje z takimi niemowlętami?

Teraz chcę przedstawić inny aspekt tej kwestii, ale są to wyłącznie moje domysły. Niektórzy ludzie argumentują w ten sposób: wszyscy ludzie są grzeszni z powodu grzechu Adama, „grzech Adama spada na całą ludzkość” (Rzymian, rozdział 5). Niemowlęta są ludźmi. Tak więc wszyscy ludzie otrzymują grzech przez grzech Adama. Dzieci są ludźmi i dlatego są grzesznikami. A co się dzieje z grzesznikami? Cóż, jeśli jesteś w Massachusetts, to nic, bo w Massachusetts wszyscy idą do nieba. W innych miejscach Pisma Świętego jest powiedziane, że zapłatą za grzech jest śmierć. Zatem wszyscy grzesznicy muszą ponieść karę wieczną, jeśli nie uwierzą. Ale jak dziecko wierzy? Dziecko nawet nie rozumie, co mówisz? Dlatego też, stosując tę linię argumentacji, niektórzy ludzie dojdą do wniosku, że niemowlęta tego nie przeżywają. Nigdy nie przyjmą Jezusa, więc nie uda im się. Tak właśnie niektórzy argumentują.

Teraz chcę argumentować w inny sposób. Pamiętajcie, że w Izajaszu, rozdziale 7, wersecie 15, nigdzie w Piśmie nie jest napisane, że dzieciom się to udaje. Ale w rozdziale 7 wersecie 15 Izajasza jest to powiedziane i jest to dość znany fragment: „Dlatego sam

Pan da wam znak, że Dziewica będzie brzemienna” (brzmi znajomo, prawda). „Urodzi syna i nazwiesz go Emmanuel”. Jest to cytowane w Nowym Testamencie w odniesieniu do Jezusa. „Będzie jadł twaróg i miód, gdy będzie wiedział wystarczająco dużo, aby odrzucić zło i wybrać dobro”. Czy to oznacza, że kiedy dziecko osiągnie pewien punkt, „jedząc twaróg i miód”, rozpozna, co jest dobre, a co złe? Niektórzy używają tego, aby powiedzieć, że nastął wiek odpowiedzialności. Do tego momentu dziecko nie zdaje sobie sprawy, czy grzeszy, czy nie, jest dzieckiem. Ale nawiasem mówiąc, w pewnym momencie ten moment będzie inny dla każdej osoby – nie chodzi tylko o to, że „w wieku dwóch lat jesteś odpowiedzialny”, ale dzieci naprawdę się różnią. Niektóre dzieci potrafią wcześniej odróżnić dobro od zła, inne później, niektóre będą musiały poczekać do 15. lub 16. roku życia, zanim zdobędą tę świadomość.

Pytanie brzmi: kiedy Dawid mówi: „Byłem grzeszny od chwili, gdy poczęła mnie moja matka”, czy jest to język poetycki? Czy to hiperbola? Nie chcę, aby poezja stała się koniecznym stwierdzeniem doktrynalnym. Więc myślę, że powinieneś zachować ostrożność, robiąc to.

Kolejnym werselem, który był dla mnie pomocny, jest ten z Księgi Rodzaju 18:25: „Czy Sędzia całej ziemi nie będzie postępował słusznie?” Kto ostatecznie dzwoni? Bóg wzywa. Bóg uczyni to, co słuszne. Więc może nie wiem, ale mu ufam.

Ale pojawia się pytanie: dlaczego Bóg nie mówi nam, co dzieje się z niemowlętami? To dla mnie naprawdę ważne pytanie i szczerze mówiąc, dla Davida byłoby to również bardzo ważne pytanie. Wymyślę powód. Wymyślam to, Biblia nam tego nie mówi. Załóżmy, że Bóg powiedział, że wszystkie dzieci przed ukończeniem drugiego roku życia są niewinne i dlatego automatycznie idą do nieba, i Bóg powiedział to w Biblii. Co ludzie by zrobili? Czy ludzie zabijaliby dzieci? I tak wiele kultur zabijało dzieci. Teraz mieliby racjonalne powody, żeby to zrobić. Czy chrześcijanie zabijaliby dzieci, gdyby wiedzieli, że wszystkie dzieci przed ukończeniem drugiego roku życia pójdą do nieba? Czy chrześcijanie udawaliby się do krajów islamskich (myślę, że nazywali to wyprawami krzyżowymi) i zabijali niemowlęta? Kliniki aborcyjne byłyby „masową ewangelizacją”, prawda? Dałoby to zgodę klinikom aborcyjnym, ponieważ

wysyłałyby one wszystkie te dzieci do nieba. Sugeruję więc, że Bóg nie mówi nam, czy pójdą do nieba, czy nie, ponieważ nie chce, żebyśmy to robili i wie, że jesteśmy skorumpowani i takie rzeczy by się zdarzały. Czy mam pojęcie, dlaczego Bóg to robi? Nie mam pojęcia, zmyśliłem to. Chcę tylko być z tobą szczerzy. Dla mnie ma to sens, ale musisz być ostrożny, Bóg jeden wie, dlaczego robi takie rzeczy. Bóg mógł nam powiedzieć, ale postanowił tego nie robić. Zastanawiam się, czy dzieje się tak dlatego, że ludzkie serce jest tak zepsute, że wiedział, że skończymy na zabijaniu niemowląt. Ale są tam duże znaki zapytania, Hildebrandt właśnie to wymyślił.

Dawid liczy lud

Kontynuujemy temat Davida. Inny grzech, który Dawid popełnił w rozdziale 24, mówi: „Znowu Pan zapłonął gniewem na Izrael i podburzył Dawida przeciwko nim, mówiąc: «Idź i dokonaj spisu Izraela i Judy»”. Dawid wysłał więc Joaba, aby policzył lud. Dla mnie interesujące jest to, że jeśli spojrzysz na inny werset z 21 rozdziału 1 Kronik. Nie zrobiliśmy zbyt wiele z Kronikami, ale Kroniki są analogią do Księgi Królewskiej. Oto, co jest tam napisane: „Szatan powstał przeciwko Izraelowi i namówił Dawida, aby przeprowadził spis ludności”. W Księdze Królewskiej, kto namówił Dawida do przeprowadzenia spisu ludności? Bóg. Kto z Kronik namówił Dawida do liczenia ludu? Szatan. Czy widzisz, że jako monoteiści mamy problem? Mamy jednego Boga, który jest ponad wszystkim. Czy Bóg jest ponad dobrem i złem? Czy zło jest poza kontrolą Boga? Nie. Mamy jednego suwerennego Boga, On jest królem nad wszystkim. Czy to jest Bóg tu i szatan tam? Czy tak to przedstawia Biblia? Nie. Szatan jest pod władzą Boga.

Czy w Księdze Hioba mógłbyś powiedzieć, że Bóg tak zrobił Hiobowi? Tak, można tak powiedzieć, ale czy szatan zrobił to Hiobowi? Szatanowi pozwolił na to Bóg. Myślę, że to jest to, co też tu dostajesz. Bóg będzie sądził Izrael, ale pozwala szatanowi, aby Dawid policzył lud, aby został osądzony. Zatem Bóg sprowadzi na nich sąd; posługuje się Szatanem, aby sprowadzić ten sąd. Zatem szatan jest używany jako narzędzie Bożego rozkazu. Teraz szatan próbuje czynić zło, a Bóg próbuje za jego pomocą czynić dobro.

Dawid w 2. rozdziale Samuela 24. wersecie 10 przyznaje, że był to grzech z jego strony. A gdy policzył walczących, rzekł do Pana: «Bardzo zgrzeszyłem w tym, co uczyniłem». Dlaczego Dawid jest mężem według serca Bożego? Ponieważ uznaje swój grzech. Żałuje i wciąż wraca do Boga, mimo że zrobił kilka naprawdę złych rzeczy. Zwraca się do Boga, żałuje.

Bóg daje mu trzy możliwości: trzy lata głodu, albo trzy miesiące ucieczki przed wrogami, albo trzy dni zarazy. David patrzy na to i mówi: „Kto jest powiązany z zarazą? Jeśli nadejdzie zaraza, będzie to Bóg. Dlatego jeśli to jest Bóg, może będę mógł modlić się do Boga, a Bóg oszczędzi mój lud. Może Bóg będzie dla nas miłosierny. Wybiorę więc trzy dni zarazy. Czy na trzy miesiące przed wrogami okażą się miłosierni? Prawdopodobnie nie, ale Bóg jest w to zamieszany.

Ten anioł zasadniczo wstaje i zabija ludzi, a Dawid się modli. Ale co wtedy się stanie. Anioł ten zabija lud z klepiska Arauny Jebusyty . Dawid widzi tego anioła zabijającego lud na klepisku Arauny . Bóg mówi Dawidowi: „kup klepisko Arauny ”. Kiedy mówię „klepisko”, mam na myśli to, czy klepisko jest wysokie, czy niskie. Znajduje się na szczycie góry. To klepisko Araunah to płaski obszar, na którym omłócili się na wzgórzu. To miejsce sądu ludu będzie tym samym miejscem, które Bóg wybierze, aby postawić swoją świątynię. Dawid kupuje klepisko od Arauny , Salomon właśnie tam zbuduje świątynię. Samo miejsce sądu staje się miejscem błogosławieństwa, w którym odnajduje się obecność Boga. Jest to rodzaj fajnego odwrócenia, które można znaleźć w Piśmie Świętym.

Student : Czy ludzie będą sądzeni za grzech Dawida?

Odpowiedź : Nie, Bóg i tak zamierzał ukarać ludzi, ponieważ zgrzeszyli, i używa grzechu Dawida jako środka do osądzenia ludzi. Zatem jest tu wiele czynników, ludzie są sądzeni za swoje grzechy, ale środek sądu przychodzi poprzez te plagi. Więc jest tam trochę trudno.

Instalacja Salomona jako króla

Dawid ma syna o imieniu Salomon. Przejdźmy do syna Dawida, Salomona. Pod rządami Salomona w królestwie wszystko układało się pomyślnie. Czy zauważyłeś, że

umieściłem wokół niego bąbelki? To jest Salomon. To burzliwy czas w królestwie, kiedy wszystko idzie dobrze. 1 Księga Królewska, rozdziały 1-11 to historia Salomona. Jego prawdziwe imię to *Shlomo*, ale jeśli powiesz *Shlomo*, ludzie pomyślą, że robisz coś złego. Jakie hebrajskie słowo słyszymy w „Shlomo”? *Szalom*. Imię Salomona oznacza „szalom”, „pokój”. Dlaczego Dawidowi nie pozwolono zbudować świątyni? Nie czytaliśmy Kronik, ale Kroniki mówią nam, że Dawid był człowiekiem krwi. I Bóg mówi: „Dawidzie, nie możesz zbudować mojej świątyni”, ale Dawid gromadzi dla Salomona mnóstwo złota i srebra. Kupił więc Dawid klepisko Arauny. Dawid założył, zaoszczędził i przygotował te wspaniałe zapasy, aby Salomon mógł zbudować świątynię. Salomon także sam był bogaty. Ten okres Saula, Dawida i Salomona nazywany jest „Zjednoczoną Monarchią”. To wtedy cały Izrael jest zjednoczony jako jedno pod rządami Saula, a następnie Dawida. W tym kursie są cztery daty do nauczenia się. Datą Dawida jest rok 1000 p.n.e. Abraham był rokiem 2000 p.n.e., a Salomon przyszedł 40 lat po Dawidzie. Salomon jest synem Dawida. Pod rządami tych trzech królów Izrael był zjednoczony, ale nie został jeszcze podzielony na Izrael Północny i Judę Południową. Kiedy Salomon nadejdzie, Salomon pod koniec swojego życia zrobi kilka naprawdę paskudnych rzeczy i królestwo podzieli się na północ i południe. Zatem będziesz miał Izrael na północy i Judę na południu. Królestwo faktycznie podzieli północ i południe.

Porozmawiajmy więc o Salomonie i tym przekazaniu władzy. W 1 rozdziale 1 Księgi Królewskiej zaczynamy widzieć starania Adoniasza o tron. Adoniasz był starszym bratem Salomona, faktycznie otrzymujemy o nim następującą wypowiedź: „Teraz Adoniasz, którego matką była Haggit, wystąpił naprzód i powiedział: «Będę królem». Przygotował więc rydwany i konie, a przed sobą biegło około 50 ludzi”. Następnie pojawia się następujący komentarz na temat Dawida: „Jego ojciec nigdy mu nie przeszkadzał, pytając: «Dlaczego zachowujesz się tak, jak się zachowujesz». Był też bardzo przystojny i urodził się obok Absaloma”. Czy bycie przystojnym pomaga, jeśli chcesz zostać królem? Tak. Podkreśla, że ten facet jest naprawdę przystojny. I jest tam napisane: „jego ojciec nigdy się z nim nie wtrącał”. Czy jedną z ról ojca jest karcenie dziecka? David nigdy go nie zapytał: „Dlaczego to robisz?” Nigdy tak naprawdę nie

ingeruje w to dziecko ani go nie karci.

Teraz pozwólcie, że ułożę to także geograficznie. Wy będziecie Miastem Dawida. To jest Jerozolima. Wy tutaj jesteście Górą Oliwną. Góra Oliwna ma wysokość około 700 metrów. Między Górą Oliwną a Miastem Dawida znajduje się dolina, Dolina Cedronu . Uchodzi do Morza Martwego. Jest tu jeszcze jedna dolina, zwana Doliną Centralną, a na zachodzie jest jeszcze jedna, zwana Doliną Hinnom . Istnieją dwa źródła, En-Rogel (*en* oznacza „wiosna” Rogel). Adoniasz przychodzi więc z Jerozolimy, zabiera swoich chłopców i swoje rydwany i udaje się do En-Rogel , gdzie zamierza ogłosić się królem. David zabiera Salomona i wiecie, gdzie jest drugie źródło. Jest blisko miasta. To źródło „Gichon”. Czy ktoś pamięta tunel Ezechiasza i *Get Lost in Jerusalem* program. Dzieje się tak, że Dawid ogłosi Salomona tuż obok miasta, Adoniasz jest dalej. Zatem położenie geograficzne działa na korzyść Salomona.

Ale teraz zobaczmy, co się stanie. Po pierwsze, David nie wie, co się dzieje. W 1 Królów 1 Dawid jest poza tym. Jest starym człowiekiem, jest tak stary, że nie może się ogrzać. Znajdują więc tę kobietę, Abishag , która jest piękną, wspaniałą młodą kobietą. Sypia z Davidem nie po to, żeby uprawiać seks, ale po prostu po to, żeby go ogrzać. A więc dzieje się tak, że Natan udaje się do Batszeby i mówi: „Dawid jest wkurzony, czyż Dawid nie powiedział, że następnym królem powinien zostać Salomon? Cóż, Adoniasz jest tutaj na dole i ogłasza się królem. Zatem Batszeba i Natan knują taki spisek. Dawida już nie ma, a Batszeba idzie porozmawiać z Dawidem, aby zabezpieczyć rzeczy dla Salomona. Pozwólcie, że przeczytam rozdział 1 werset 31, jest tam napisane: „ I Batszeba skłoniła się nisko, twarzą do ziemi, klęcząc przed królem i powiedziała: «Niech mój pan, król Dawid będzie żył wiecznie»... a Dawid powiedział: «zawołaj Sadoka» i proroka Natana, i Beniasza , i Judę, i weźcie mojego muła”. Zdobądź jego królewskiego muła. Zamierza więc wsadzić Salomona na muła królewskiego. Wjeżdżasz do miasta na królewskim mule, co oznacza, że jesteś królem. Opowiedz mi o innym królu, który wjedzie do miasta na mule i zostanie królem: Jezus podczas wjazdu triumfalnego. Kiedy Jezus wchodzi, wjeżdża na osiołku, a ludzie wołają: „Hosanna, Hosanna”. Zatem Salomon pojedzie na tym osle, na tym królewskim mule. Salomon zostanie ogłoszony

królem. Salomon jest synem Batszeby.

Trudność z Salomonem

Kiedy studiowałem 1 Królewską 1-11, naprawdę zainteresowałem się Salomonem. Uczę całej Biblii, ale tak naprawdę Księga Przysłów to moja specjalizacja. Teraz dużo studiowałem Salomona i ciągle mnie to niepokoiło, więc w końcu o tym mówię. W 1 Królów 1-11 Salomon rzadko się wypowiada. Sam Salomon rzadko się odzywa, chyba że mówi po urzędowo, jako król lub coś w tym rodzaju. Niepokoiło mnie to od lat. Czy czytając o Dawidzie, dowiadujesz się o jego sercu? Czy czytając historie o Dawidzie i Jonatonie, dowiadujesz się o sercu Dawida? Czy czytając Psalmy, dowiadujesz się o sercu Dawida? Przyglądasz się Davidowi przez chwilę i czuję, że znam go naprawdę dobrze, ponieważ widziałem jego serce. Widziałem jego wzloty i upadki, widziałem, jak reagował na różne rzeczy. W przypadku Solomona przyglądałem mu się znacznie więcej i czuję, że go nie znam. Gdzie jest Salomon? Nigdy nie mówi zbyt wiele w narracji; zawsze ludzie o nim mówią. Kiedy już coś mówi, zawsze mówi i modli się „jak król”, a nie osobiście. Martwi mnie to i chcę wrócić do tego później, dlaczego Solomon jest tak daleko od narracji.

I tak naprawdę, czy Salomon, gdy Salomon zostaje królem, planuje coś takiego? Czy Salomon planuje sam zostać królem? Nie. Cały spisek jest dziełem Natana, Batszeby i tych innych gości. Salomon zostaje wsadzony na osła królewskiego. To nie tak, że mówi: „Hej, chcę być królem, pozwól mi pojechać na królewskim osiołku”. Nie, inni wsadzili go na osła. Zatem Solomon nie jest postacią przebojową, która nosi serce na dłoni i to mnie denerwuje, ale wrócimy do tego za chwilę.

Rada Dawida dla Salomona

Teraz Dawid daje Salomonowi pewną radę, jaką ojciec dałby swojemu synowi w rozdziale 2 wersecie 2. Jest to interesujący fragment: „Teraz przybliżył się czas śmierci Dawida. Przekazał władzę swojemu synowi Salomonowi”. To są ostatnie słowa ojca do syna. Czy pamiętasz ostatnie słowa ojca do syna, gdy twój ojciec umiera? Tak, pamiętasz te słowa na zawsze. „Mam zamiar pójść drogą całej ziemi” – powiedział, „bądź więc silny i okaż się mężczyzną” – co jest tam ciekawe – „siłą”. Ten werset nie jest

politycznie poprawny: „bądź silny i pokaż się jako mężczyzna”. Co to znaczy być mężczyzną w naszej kulturze? To jest bardzo niepoprawne politycznie. Kocham to jednak.

„Bacz, czego wymaga od ciebie Pan. [Czego wymaga od ciebie Pan?] Chodźcie Jego drogami. Przestrzegaj jego dekretów i przykazań, jego praw i jego wymagań, zapisanych w Prawie Mojżesza”. Czy zatem Dawid zna prawo Mojżesza? Niektórzy z waszych liberalnych krytyków powiedzą: „Prawo Mojżesza nie było jeszcze pisane przez 150 lat w oparciu o źródła JEDP, które przeglądaliśmy wcześniej. Pytanie: czy Dawid był świadomy prawa Mojżesza? Czy Dawid mówi Salomonowi: lepiej trzymaj się prawa Mojżesza – Tory?”

„Aby wam się powodziło we wszystkim, co czynicie i gdziekolwiek pójdziecie, i aby Pan dotrzymał danej mi obietnicy”. Jaką obietnicę Bóg dał Dawidowi? 2 Samuela rozdział 7 werset 14: „Dawidzie, zbuduję ci dom [dynastię] i twój dom będzie trwał na wieki”, co oznacza, że jeden z synów Dawida będzie panował nad Izraelem na zawsze. Wiemy, że to Jezus idzie do Mesjasza. Dawid przychodzi do Salomona. Zwróćcie jednak uwagę na zmianę narracji: „Pan może dotrzymać danej mi obietnicy”, a następnie mówi: „jeśli wasi potomkowie będą czuwać nad tym, jak żyją i jeśli będą postępować wiernie”. Czy niektórzy z potomków Salomona będą wiernie chodzić z Panem? Ezechiasz i Jozjasz. Ale czy większość z nich zbłądzi? Dawid mówi, że przymierze z Dawidem jest w niektórych aspektach przymierzem warunkowym. Jest w tym część „jeśli”. Musisz chodzić drogami Pana, w przeciwnym razie Pan nie osadzi twoich potomków na tronie w taki sposób, w jaki to zrobił. Jest więc „jeśli” w przypadku Davida i to jest interesujące. Czy ostatecznie Jezus będzie na tronie na wieki wieków? Tak, stanie się to, ponieważ Bóg dał swoje słowo, ale potomkowie Dawida będą w tym uczestniczyć na różnych poziomach, zgodnie ze swoim własnym posłuszeństwem.

Lista przebojów Davida

Teraz Dawid jest już starym człowiekiem i mówi: „OK, Salomonie, musisz posprzątać królestwo”, ponieważ pewnych rzeczy Dawid nie zrobił. David daje Salomonowi swoją „listę przebojów”, jak ją nazywam. Kto znajdzie się na tej liście

przebojów? Porozmawiajmy po prostu z tymi chłopakami. Kto ma więcej krwi na rękach niż ktokolwiek inny w królestwie Dawida? Joab. Joab był wodzem Dawida i Joab zabił Abnera z zimną krwią. Joab zabija wszystkich w narracji. W narracji powiedziano nam, że Joab zabija Absaloma. Dawid mówi: Salomonie, jestem człowiekiem krwi. Trzeba się tym problemem zająć. Joab ma krew na rękach”. A tak na marginesie, można zapytać, dlaczego David nie zajmie się problemem? Dlaczego każe tak robić swojemu synowi? Czy jest prawdopodobne, że Joab i Dawid byli dobrymi przyjaciółmi? Oboje dorastali razem w Betlejem. Obaj razem uciekli przed Saulem i wspólnie walczyli. Więc ci goście są kumplami w walce na całe życie. Zatem David nie robi tego swojemu przyjacielowi. Ale Joab ma całe ręce we krwi, więc Dawid chce, aby Salomon się tym zajął, aby jego głowa nie upadła w spokoju. Co więc robi Joab? Gdy Salomon przejmuje władzę, Joab biegnie do obszaru przybytku i chwyta się rogów ołtarza, prosząc o azyl. Salomon mówi: wejdź i zabij go nawet tam, nie chcę tej krwi na moim królestwie.

Czy ktoś pamięta kim był Shimei ? To trudniejsze. To postać drugoplanowa. Pozwólcie, że opowiem wam historię Shimei . Absalom nadchodzi, żeby zabić swego ojca. Dawid ucieka z Jerozolimy przez Dolinę Cedronu , przez Górę Oliwną. Kiedy Dawid biegnie przez Górę Oliwną, pojawia się Szimei , potomek Saula, i on mówi: „Widzisz, Dawidzie, w końcu otrzymujesz to, co powinno do ciebie przyjść. Dawidzie, byłeś niegodziwym człowiekiem wobec Saula. Więc teraz dostajesz to, na co zasługujesz. Zatem Szimei przeklina Dawida, gdy Dawid ucieka przed synem, w słabym punkcie. Czy David mógł zabić Shimei ? Ale David jest miłosierny i oszczędza Shimei , ale mówi Salomonowi, że teraz ten facet mnie przeklął, zajmij się swoimi sprawami.

Jak Salomon robi Shimei ? To dość ciekawe, jak on to robi. Mówi: „, Simei , nie odbiorę ci życia, ale jeśli kiedykolwiek opuścisz Jerozolimę, zabiję cię”. Co więc robi jeden ze sług Shimei ? Sługa Shimei ucieka. Co robi Shimei ? Szimej biegnie za swoim sługą, aby sprowadzić go z powrotem do Jerozolimy, Salomon dowiaduje się o tym i mówi: „Mówiłem ci, żebyś nie opuszczał miasta”. Więc Shimei zostaje wyeliminowany.

A co z Adoniaszem ? Adoniasz ma problem. Czy pamiętacie, kiedy Abner i Iszboszet byli w Jordanii? Abner powiedział: „, Chcę Rispę , nałożnicę Saula”. a

Iszboszet przestraszył się, bo to było tak, jakby to była zabawa o władzę królewską? Adoniasz, syn Dawida, mówi: Chcę Abiszaga. Pamiętasz tę śliczną młodą kobietę, która spała z Dawidem? Adoniasz mówi, że chce ją teraz dla siebie. Czy to gra o władzę królewską, żeby mógł spać z tą samą kobietą, która spała z Dawidem? Uważa się więc, że kiedy Adoniasz mówi, że chce Abiszaga, oznacza to, że stara się o władzę królewską. Więc Salomon mówi: musisz iść, Adoniaszu, to nie jest w porządku. Salomon więc wyprowadza Adoniasza. Dzięki tym trzem osobom Salomon oczyszcza królestwo i czyni je czystszy, aby nie mieć krwi na rękach i uniknąć dżgających w plecy intryg politycznych.

Mądrość Salomona

Interesujące w tej opowieści jest to, co zamierzam wam wykazać, że Salomon był mądry, zanim Bóg dał mu mądrość. W rozdziale 3 będzie miał szczególny sen. Będzie miał sen w Gibeonie i Bóg zapyta go, czego chce. Salomon mówi, że chce być mądry i rozeznany. Bóg będzie pod wrażeniem tego i uczyni go mądrzejszym niż ktokolwiek inny na świecie. Ale Salomon był mądry przed snem i Dawid rozpoznał w nim swojego ojca. W wersecie 6 jest napisane: „Postępuj z nim (czyli Joabem) według swojej mądrości, Salomonie. Niech jego siwe włosy nie zejść w spokoju do grobu”. Dawid uznał, że jego syn jest mądry. To jest przed snem. Następnie, jeśli przejdiesz do rozdziału 2 werseku 9 (ponownie, przed snem), Dawid mówi do Salomona: „ale teraz nie uważaj go za niewinnego (tym razem mówi o Szimei), ty, Salomonie, jesteś mądrym człowiekiem. [Dawid mówi do Salomona] Będziesz wiedział, co z nim zrobić, sprowadzić jego siwą głowę do grobu we krwi.” Zatem Salomon był mądry przed snem. Czy Bóg często tak robi z ludźmi, odbiera ich dary, a następnie je wzmacnia? To nie tak, że Salomon był wcześniej głupcem.

To właśnie tutaj Salomon czerpie swą mądrość (1 Król. 3 rozdział), w miejscu składania ofiar w Gibeonie. Salomon udaje się tam, składając ofiary przed Panem, a Bóg przychodzi do Salomona we śnie i „król udał się do Gibeonu, aby składać ofiary, a w Gibeonie Pan ukazał się Salomonowi w nocy we śnie i Pan zapytał: «Proś, o co mam prosić» ci dam.” Teraz już wiesz, czy dżin wyjdzie z butelki i spełni twoje trzy życzenia.

Jakie jest Twoje życzenie? Musisz podejść do tego mądrze. Spełniasz pierwsze dwa życzenia, prosząc o cokolwiek chcesz, a w trzecim pragniesz prosić o więcej życzeń. Tutaj powiedział: „Proś o co chcesz, a dam ci to. Salomon odpowiedział (i to świadczy o jego mądrości): okazaliście wielką życzliwość mojemu ojcu, królowi Dawidowi, ponieważ był wierny”. Potem zeskoczę trochę w dół, „ale jestem tylko dzieckiem. Nie wiem, jak mam wykonywać swoje obowiązki. Twój sługa jest tutaj, pośród ludu, który wybrałeś, wielkiego ludu, zbyt liczne, by go policzyć lub policzyć (czy rozumiesz tę małą bzdurę dotyczącą numerowania ludzi?), więc daj swojemu słudze rozeznające serce [lub serce słuchające], aby rządził twoim ludem odróżniać dobro od zła.” Czy król musi prowadzić sprawy sądowe, aby odróżnić dobro od zła? „Któż bowiem może rządzić tym waszym wielkim ludem? I spodobało się Panu to, o co prosił Salomon”. Mówi: „Hej, Salomonie, nie prosiłeś o długie życie. Nie prosiłeś o bogactwo.” Bóg mówi: „Dam ci i to”. Zatem sen Salomona w Gibeonie ukazuje jego pokorę. Pokazuje to pokorę Salomona, gdy mówi, że jest tylko małym dzieckiem, które nie potrafi rozróżnić, co jest dobre, a co złe. To jest prawdziwa pokora u Salomona.

Swoją drogą, czy będzie napięcie pomiędzy intelektem a tą pokorą? Czy większość intelektualistów, których znasz, to ludzie pokorni? Czy nie jest tak, że kiedy ktoś jest bystry, staje się arogancki? Zwykle, gdy ktoś jest bystry, staje się arogancki. Widzicie tutaj Salomona z pokorą, która jest naprawdę bardzo mądra.

Problem w tym, że Salomon mówi: „Jestem tylko dzieckiem”. Czy zdajesz sobie sprawę, że w tym momencie ma już dziecko i żonę? W tym momencie życia Salomona nie ma o tym mowy, musisz wrócić. Właściwie ma już rocznego syna i żonę Ammonitkę. Żona jest Ammonitką, nie jest Żydówką! Czy pamiętacie, jak czytacie narrację z rozdziału 11, która powie nam, że Salomon miał 700 żon i 300 nałożnic, a one sprowadziły jego serce na manowce? Mówi ci, że pod koniec życia Salomona ma on te wszystkie żony i nałożnice. Ale kiedy Salomon wyruszył przed snem i zanim został królem, lub w chwili, gdy został królem, miał żonę Ammonitkę i rocznego syna. Kiedy Salomon umiera, a władzę przejmuje jego syn Roboam, jego syn ma 41 lat. Salomon panował przez 40 lat. Oznacza to, że jego syn miał rok i urodził się z żony, która w czasie

snu była Ammonitką , ale o problemie z żonami mówi się dopiero w dalszej części rozdziału 11. Zatem masz pracować z narracją i tym, jak ona w niej funkcjonuje.

Marksistowskie interpretacje Salomona i jego bogactwa

A teraz bogactwo. W czym tu jest problem? Czy marksiści lubią bogactwo? Swoją drogą, czy w środowisku akademickim, na uczelniach w całym kraju wielu profesorów ma orientację marksistowską? Odpowiedź brzmi tak. Teraz marksista dochodzi do 1 Księgi Królewskiej i widzi, jak Salomon został pobłogosławiony przez Boga całym tym bogactwem. Czy marksiści lubią ludzi bogatych? Nie, oni ich nienawidzą. Zatem kiedy marksista tu wejdzie, musi całkowicie wywrócić ten fragment do góry nogami. To dla mnie interesujące. Oto jak marksiści i wielu uczonych, z którymi współpracowałem, interpretują to. Patrzą na to i mówią: „Bóg pobłogosławił Salomona bogactwem”. Mówią, że bogactwo jest złe, dlatego tę narrację należy czytać w sposób ironiczny. Jak więc w ironiczny sposób odczytać narrację z 1 Księgi Królewskiej? „O tak, Salomon miał całe to złoto i srebro. O tak, Salomon był wówczas najbogatszą osobą. Czy wiecie, skąd Salomon zdobył całe to bogactwo? Musiał pozbawić ludzi światła dziennego. Nawiasem mówiąc, później dowiadujemy się, że Salomon rzeczywiście opodatkował lud. Skąd królowie sprawujący władzę biorą pieniądze? Zawsze dostają to z tego samego miejsca – opodatkowują ludzi. Salomon nałożył podatki na ludzi, więc marksista powiedziałby, że Salomon jest bogaty nie dlatego, że Bóg dał mu bogactwo, ale dlatego, że nałożył podatki na ludzi. Zatem bogactwo Salomona pokazuje jego okrucieństwo, gdy dominował nad 99%, ponieważ był 1%. Mam nadzieję, że rozumiesz wszystkie podteksty.

Jaki wpływ ma ta interpretacja na narrację? Zamiast mądrości i bogactwa być błogosławieństwem od Boga, marksista czyta, że mądrość i bogactwo nie są błogosławieństwem od Boga, ale Salomonem odbierającym bogactwo innym ludziom. Zatem Salomon był „naprawdę mądry” i nałożył na lud podatki. Zatem ta opowieść nie ma na celu budowania Salomona, ta opowieść ma na celu obalenie Salomona. A tak przy okazji, czy to zupełnie inny odczyt od tego, jak ty to czytasz? Sugeruję ci, czy jest to niewłaściwy sposób odbioru? Jednak wiele osób tak to teraz odbiera, co moim zdaniem

jest błędne, ponieważ zaprzecza twierdzeniu, że bogactwo było darem od Boga. Później pojawiają się problemy z bogactwem, ale musisz być ostrożny, mówiąc: „wszelkie bogactwo jest złe”. Długie życie, znowu jedno z błogosławieństw od Boga. Salomon będzie panował przez 40 lat, a Bóg obdarzy go bogactwem i długim życiem.

Zwycięstwo mądrości Salomona

Kiedy nowy lider przejmuje władzę, co musi zrobić w pierwszej kolejności? Musi odnieść zwycięstwo. Dawid, 1 Samuela 16 Dawid zostaje namaszczony na króla. 1 Samuela, rozdział 17, dotyczy Dawida i Goliata, pierwszego zwycięstwa Dawida. Saul zostaje pierwszym królem Izraela, co robi Saul, pokonuje Filistynów. Salomon przejmuje władzę. Gdzie jest jego bitwa? Czy pamiętasz kiedyś, jak czytałeś o Salomonie podczas wojny? Nie. Salomon, zamiast zwycięstwa w wojnie, zwycięstwo Salomona jest zwycięstwem mądrości.

Dlaczego została tu umieszczona historia o dwóch prostytutkach? Pozwólcie, że opowiem historię dwóch prostytutek. Były tam dwie kobiety, prostytutki, każda z dzieckiem. Jedna z nich przewraca się w nocy na swoje dziecko i po prostu je dusi lub zabija. Zabiła więc własne dziecko, w nocy zabiera własne dziecko, to martwe, i kładzie je do piersi drugiej kobiety, a potem zabiera dobre dziecko. Kobieta budzi się rano i zdaje sobie z tego sprawę. Czy kobiety rozpoznają swoje dzieci, nawet od pierwszego dnia? Wszystkie dzieci wyglądają podobnie? Czy to prawda? Nie wszystkie dzieci są podobne, więc zda sobie sprawę, że to nie jest jej dziecko. Więc teraz mamy porównanie ona-powiedziała i ona-powiedziała. „To moje dziecko, nie, to moje dziecko” itp. Kiedy dwie kobiety tak się kłócą, co powinieneś zrobić? „No cóż” - mówi Salomon - „daj mi miecz, a przetnę żywe dziecko na pół i dam po połowie każdej kobiecie”. Co matka będzie miała dla swoich dzieci? Salomon bawi się faktem, że matka będzie współczuła swoim dzieciom. Czy w moim domu moje dzieci mogą zrobić coś złego? Jeśli ktoś atakuje nasze dzieci, czy moja żona jest zawsze po stronie naszych dzieci? Nawet gdy dzieci robią złe rzeczy, ona zawsze stoi po ich stronie. Ona jest matką. Więc przetnij dziecko na pół. Prawdziwa matka mówi: nie przecinaj dziecka na pół, daj je drugiej kobiecie, po prostu pozwól dziecku żyć. Więc teraz Salomon wie, kto jest prawdziwą matką, bierze od niej

dziecko i daje je prawdziwej matce. Rozróżnienie, co jest dobre, a co złe, jest zwycięstwem mądrości. To jego pierwsze zwycięstwo od tych dwóch pań. To zwycięstwo mądrości.

Salomon jest człowiekiem przysłów. Dawid jest słodkim psalmistą Izraela. Dawid daje nam prawie połowę księgi Psalmów. Księga Przysłów została napisana głównie przez Salomona. W 1 Królów 4:30 czytamy: „wypowiedział 3000 przysłów”. Ile przysłów mamy w naszej Biblii? Około 375. Napisał 3000 przysłów, my mamy tylko 375 – to około 12% tego, co napisał. Większość przysłów Salomona już nie istnieje. „A jego piosenki mają numer 1005.” Mieli jedną Pieśń nad Pieśniami, umieścili ją w Biblii i powiedzieli: „Dość tego”. Nie. Salomon również ma w Księdze Psalmów dwa psalmy. Poświęcono mu Pieśń nad Pieśniami, ale w rzeczywistości jest to „Pieśń nad Pieśniami”, a nie „Pieśń nad Pieśniami”. W każdym razie jego psalmy mają numer 1005. 1 Król. 4,33: „Opisał życie roślinne, od cedru libańskiego po hizop wyrastający ze ścian. Mówił także o ptakach, zwierzętach, gadach i rybach. I przybyli ludzie ze wszystkich narodów, aby słuchać mądrości Salomona, wysłanej przez królów świata, którzy słyszeli o jego mądrości”.

Córka faraona, Salomon i Przysłowia

Powinieneś wiedzieć, że naprawdę interesują mnie Psalmy i Przysłowia, a także Salomona. Co ci teraz powiem. Jesteś tutaj, w Gordon College, nie ma nikogo innego na świecie, kto by to powiedział. To coś zupełnie wyjątkowego, nigdy nie przeczytasz tego w komentarzu. Gdy tylko to powiem, co powinieneś kryć się za wszystkim, co mówię? Duży znak zapytania. Hildebrandt to wymyśla. Długo się nad tym uczyłem, ale zamierzam coś wymyślić. Jest to pogładowe i mogę się tutaj mylić. Myślę, że mam rację, ale mogę się mylić. Coś mnie niepokoi w tej narracji. Kiedy czytam tę narrację, kto ciągle pojawia się w narracji? Ta kobieta, córka faraona. Zanim Salomon miał w Gibeonie sen o zdobyciu mądrości, w rozdziale 3 napisano: „Salomon zawarł przymierze z faraonem, królem Egiptu, i poślubił jego córkę”. Ten werset jest całkowicie wyrwany z

kontekstu, nagle masz córkę faraona. Skąd to się wzięło? Będzie miał sen o zdobyciu mądrości i skąd wziął się ten werset o córce faraona. Jeśli przejdiesz do rozdziału 9, wersetu 24, zobaczysz to samo, jest to werset o tej żonie, którą ma z Egiptu. „Gdy córka faraona przybyła z miasta Dawida do pałacu, który zbudował dla niej Salomon”. Salomon zbudował tej kobiecie specjalny pałac, ponieważ nie chciał jej na terenie świątyni, ponieważ nie była Żydówką, była Egipcjanką. Salomon zbudował więc dla niej specjalny pałac, aby zachować koszerność. W rozdziale 11 wersecie 1 znajduje się lista żon Salomona, która brzmi następująco: „Król Salomon kochał jednak wiele cudzoziemek oprócz córki faraona”. Zwróć uwagę na uprzywilejowaną pozycję córki faraona. Są inne żony, ale ona jest wyjątkowa. W wersecie tym jest mowa o 700 żonach i 300 nałożnicach. Czy każdy mężczyzna może to zrobić? Nie. Wiele z nich to małżeństwa polityczne.

Sugeruję ci teraz następującą rzecz: jak w Księdze Przysłów ukazana jest mądrość? Jak przedstawiono mądrość w rozdziałach 1–9 Księgi Przysłów? Mądrość jest przedstawiana jako kobieta. To Kobieta Mądrość kontra Kobieta Szaleństwo. Woman Folly próbuje uwieść młodego mężczyznę, a Solomon próbuje namówić syna na randkę z Madame Wisdom. Madame Wisdom jest kobietą. Czy zauważyłeś, że także w Księdze Przysłów nie ma wzmianki o świątyni? Czy świątynia jest jednym z największych osiągnięć Salomona w całym jego życiu? Salomon zbudował pierwszą świątynię Bogu, pokrył ją złotem, cedrem itp. Nie ma o tym nawet wzmianki w Księdze Przysłów. Kto miałby choć odrobinę urazy do świątyni? Czy córka faraona miałaby odrobinę urazy, ponieważ nie jest „wystarczająco dobra” dla świątyni? Salomon buduje jej oddzielny pałac.

Oto kolejna rzecz: kiedy przejdiesz do 22. rozdziału Księgi Przysłów, będzie ona bardzo, bardzo podobna do przysłów Amenemopa z Egiptu. Sugeruję tutaj: czy jest możliwe, że Salomon wchodzi w interakcję z tą żoną, córką faraona, czy jest bardzo prawdopodobne, że zna ona mądrość egipską? I czy jest bardzo prawdopodobne, że Salomon zbiera przysłowia z całego świata, idzie do swojej żony z Egiptu i mówi: „Hej, jakie masz przysłowia tam na dole”? Zostałaby wyszkolona w mądrości egipskiej. Tak,

byłaby. Sugeruję więc, że jest bardzo możliwe, że Księga Przysłów ma wpływ córki faraona za pośrednictwem Salomona. Sugeruję, że jest tam dość silny wpływ. To są przysłowia Salomona, a Salomon był ich redaktorem, ale prawdopodobnie miał silny kontakt z córką faraona. Jest ona podkreślona w narracji z 1 Księgi Królewskiej.

Swoją drogą, jak kończy się Księga Przysłów (rozdział 31). Kończy się „VW”, cnotliwą kobietą. Czy to możliwe, że ta cnotliwa kobieta była wzorowana na córce faraona? To naciąganie. Postaw przy tym duży znak zapytania. Tam są tylko inne pomysły.

Salomona i Świątynia

Budowa świątyni: rozdział 8, Salomon buduje pierwszą świątynię. Naród żydowski organizuje swoją historię wokół świątyń. Chrześcijanie organizują swoją historię według Jezusa Chrystusa. Mamy BC (przed Chrystusem) i AD (rok naszego Pana). Robimy wszystko wokół Chrystusa. Naród żydowski ma tak zwany „okres pierwszej świątyni”. Okres Pierwszej Świątyni trwa od Salomona do niewoli babilońskiej. Babilończycy zamierzają zniszczyć świątynię w 586 rpn. Pamiętajcie więc, że Ezdrasz i Nehemiasz mniej więcej w tym czasie odbudowali świątynię, a Okres Drugiej Świątyni trwa od czasów Ezdrasza i Nehemiasza aż do czasów Jezusa. Jezus wejdzie do drugiej świątyni, a Rzymianie zniszczą drugą świątynię w 70 rne. Zatem Żydzi wyznaczają czas na okres Pierwszej Świątyni i Okres Drugiej Świątyni.

Salomon wzniesie pierwszą świątynię. Jak on to robi? Udaje się do Libanu, Dawid umówił się z niejakim Hiramem, udaje się tam do Hirama i mówi: „Hiramie, chcę trochę cedrów libańskich”. Hiram mówi: „Człowieku, nasi kierowcy ciężarówek strajkują, nie możemy ci sprowadzić drewna”. Nie. Wrzucają cedry Libanu do oceanu i spławiają je do dzisiejszego Tel-Awiwu (lub Joppy), a następnie z Joppy zostaną przewiezione do Jerozolimy. Wrzucają te cedry Libanu do Morza Śródziemnego i spławiają je do Izraela. To dość interesujący sposób, w jaki zbudowali te rzeczy, zbudowali statki z cedrów Libanu. Następnie Salomon bierze drzewa cedrowe, pokrywa skały, a następnie pokrywa je złotem. To była niesamowita rzecz.

Teraz Salomon odmawia modlitwę poświęcającą w rozdziale 8 wersecie 27.

Świątynia jest największym osiągnięciem Salomona. Buduje świątynię dla Boga, o której zawsze marzył jego ojciec. Salomon faktycznie go buduje. Jest to największe osiągnięcie jego życia, jak mówi w wersecie 27: „ale czy Bóg naprawdę zamieszka na ziemi?

Niebiosa, nawet najwyższe niebiosa, nie mogą cię pomieścić, o ileż mniej tej świątyni, którą zbudowałem. To największe osiągnięcie w jego życiu. Czy Salomon nadal patrzy na pewne sprawy z właściwej perspektywy? Tak. Ta świątynia jest niczym dla Boga. To jest Bóg wszechświata i „o ileż mniej ta świątynia”. Wygląda więc na to, że Salomon ma to razem. Bierze to wielkie osiągnięcie i zamiast się nim przechwalać, nie robi sobie głowy za bardzo. Zatem Salomon wydaje się być tutaj całkiem mądry.

Sława Salomona: Królowa Saby

Królowa Saby przybywa do Salomona. Podróżuje aż z tak zwanego Jemenu, po południowej stronie półwyspu Arabii Saudyjskiej (Sheba). Przyjeżdża aż 1500 km, żeby spotkać się z Solomonem. Zadaje mu trudne pytania. Jedno z tłumaczeń mówi, że „mądrość Salomona zaparła jej dech”. Zachwyca się, mówiąc: „Salomonie, jesteś mądrzejszy niż wszystko, co mi powiedziano w moim kraju. Jesteś mądrzejszy, niż mogłem sobie wyobrazić. I przechwala się Salomonem.

Ale czy zauważasz, co się tutaj dzieje? Czy Salomon przechwala się sobą? Nie. Inni ludzie, jak królowa Saby i Hiram, przechwalają się Salomonem. Salomon tak rzadko mówi w tym tekście, że inni zachwycają się nim. Czy to oznaka mądrego człowieka? On się nie przechwala, inni się nim przechwalają. To jest oznaka mądrego człowieka.

Szaleństwo Salomona: odwrócenie się od Pana

A teraz, szaleństwo Salomona, w czym tu jest problem? Rozdział 11 ratuje sytuację. Salomon żeni się z wieloma cudzoziemkami i w zasadzie jego serce za nimi podąża. A teraz kilka rzeczy: Salomon ma 700 żon i 300 nałożnic, ale zanim został królem, ożenił się z tą Ammonitką, a przed snem w Gibeonie o mądrość poślubił już córkę faraona. Zatem Salomon już to zaczął, innymi słowy, uratowali wszystkie te kobiety aż do tego momentu. Roboam, jego syn, ma 41 lat, gdy Salomon umiera po 40 latach panowania.

W związku z tym pojawia się to pytanie i na tym chciałbym zakończyć.

Pozwólcie, że przeczytam, co jest w tekście. „Pochodzili z narodów, o których Pan powiedział Izraelitom: «Nie wolno wam zawierać z nimi małżeństw mieszanych»... Gdy Salomon się zestarzał, jego żony zwróciły jego serce ku obcym bogom i serce jego nie było w pełni oddane Panu, swemu Bogu, takim, jakim było serce jego ojca, Dawida. Szedł za Asztoret, boginią Sydończyków, i Molochem, obrzydliwym bogiem Ammonitów. Salomon więc uczynił zło w oczach Pana i nie poszedł całkowicie za Panem, jak to uczynił jego ojciec Dawid”. Na wschodnim wzgórzu zbudował ołtarz Kemoszowi, gdzie składali swoje dzieci swoim bogom. Spalili swoje dzieci swoim bogom. Salomon spalił dzieci Kemoszowi, bogowi Moabu, Edomu lub Ammona.

Czy ktoś może odwrócić się od Pana? Kiedy byłem młodszy, bardzo wierzyłem w kalwinizm: raz zbawiony, zawsze zbawiony lub wytrwałość świętych. Czy Salomon pod koniec swojego życia odwrócił się i służył innym bogom? Tak.

Niektórzy sugerują, że Księga Kaznodziei mówi nam, że Salomon wrócił do Pana pod koniec swojego życia. W Kaznodziei 12 Salomon jest starym człowiekiem i wraca do Pana. Czy to jest możliwe? Tak, to możliwe. Czy widziałeś, jak ludzie odchodzili od Pana i nie wracali? Mam znajomego, który się rozwiódł, jego żona urodziła dziecko, a ten facet uczył ze mną w bardzo, bardzo, bardzo konserwatywnej szkole. Jedyne, co pamiętam z naszej ostatniej rozmowy, to to, że powiedział „f-Boże, f-Boże”, trzydzieści razy co najmniej w ciągu pięciu minut. Był bardzo zły na Boga, że zniszczył jego małżeństwo. Teraz pytanie: kto tak naprawdę zniszczył jego małżeństwo? Nie chciał się z tym zmierzyć, więc obwinił za to Boga i odwrócił się od Niego. Czy teraz jest możliwe, że wróci do Pana? Dwadzieścia, trzydzieści lat później mogę powiedzieć, że tak. Ja tylko zadaję pytanie: czy jest możliwe, żeby ktoś poznał Boga, a potem się odwrócił? Czy to jest możliwe. Jeszcze raz chcę wam powiedzieć: jeden krok. „Tam idę, jeśli nie za łaską Bożą”. Nie mów arogancko: „Nigdy nie wyparłbym się Pana”. Kto tak naprawdę powiedział? Peter tak powiedział i co się stało? Mówię tylko: czy pokora jest dobrą rzeczą? Uważajcie na to, jak myślicie o ludziach, którzy odwracają się od Pana. Możliwe, że powrócą i musimy się poważnie modlić za tego typu ludzi i za siebie, ponieważ nasze

serca mają skłonność do błędzenia.

OK, do zobaczenia w czwartek.

To jest dr Ted Hildebrandt z jego wykładu nr 25 z historii, literatury i teologii Starego Testamentu: Grzech Dawida z Batszebą i przejście do Salomona.

Szorstki pod redakcją Teda Hildeba Randta